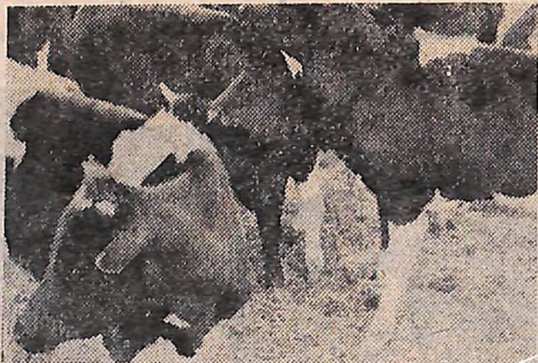
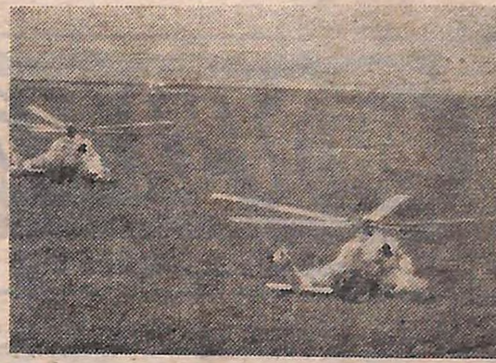

Тваринництву — комсомольську турботу
(1 стор.).

Студенти завжди готові допомогти трудівникам села
(Матеріали сторінки «Романтик» друкуються на 2 сторінці).

19 серпня — День Повітряного Флоту СРСР
(3 сторінка).
(Фотохроніка ТАРС).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 18 серпня 1984 року

№ 99 (3450).

Ціна 2 коп.

МИ — ЗА МИР!

«ЖАРТ» НЕ ЗА АДРЕСОЮ

Слухаючи заяву ТАРС і вчитуючись у рядки статті політичного оглядача Юрія Жукова «Ядерний жарт» президента, дивуешся, не- вже таке могла сказати людина, що стоїть біля керма великої держави, котра в першу чергу має б дбати про благополуччя людей і свого народу особливо. Адже початок ядерної війни не віщує нічого хорошого й самим американцям. Ми, молоді хлібороби, як і всі радянські люди, прагнемо миру, боремося за нього, втілюючи в життя рішення нашої партії і уряду.

Нас насторожують такі «жарты». Сьогодні у президента чи зумисне, чи не- парком пробудився зуд акторської імпрізації, та не треба забувати про наслідки подібних речей. Ми зуміємо відповісти — травень 1945 року тому до- речний свідок.

Григорій КОБИЛЬНИК,
механізатор колгоспу
імені Івана Франка.
Устинівський район.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

Працюємо на день завтрашній

Боротися за мир на землі — це, перш за все, невтомно й наполегливо працювати. Кожної суботи та неділі організовуються виїзди комсомольців промислових підприємств райцентру у господарства району на збирання овочевих культур. Зразки організованості показують молоді трудівники райсільгосптехніки. АТП 10042, районного управління сільського господарства. Зароблені гроші перераховуються у Фонд миру.

А комсомольці другого імені Петровського цукрового комбінату (комсомольський батальон Валентина Горобець) взяли зобов'язання в найкоротші строки повністю підготувати техніку до прийому й переробки цукрової сировини.

Ми працюємо на день завтрашній, день мирний і щасливий для людей землі.

В. НЕЧАЙ,

інструктор Олександрівського райкому комсомолу.

Заплановане виконаємо

Вахта Пам'яті — трудова вахта. Зараз найголовніше, чим живуть трудівники села, — заготівля кормів для громадського тваринництва. 119 тисяч тонн, в тому числі 26 тисяч тонн грубих, 93 тисячі тонн союсних — таке зобов'язання взяли на себе 13 комсомольсько-молодіжних екіпажів і 4 ланки кормодобувників, сформовані в господарствах району.

Заплановане виконаємочасно. Кожна третя тонна буде комсомольською!

М. ОМЕЛЬЧЕНКО,
другий секретар Ново-родівського райкому комсомолу.

ПРЕДСТАВНИК ПОГО ВЕЛИЧНОСТІ — РОБІТНИЧОГО КЛАСУ.

Далено за межами району відома своїми трудовими досягненнями бригада будівельників-монтажників будівельної дільниці ордену «Знак Пошани» виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром» Антона Ілларионовича Драненка. Колектив працює з перевиконанням планових завдань і зобов'язався до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна завершити п'ятирічку. В числі тих, хто своїми трудовими досягненнями вписує яскраві сторінки у біографію бригади, і комсомолец Володимир МОСКАЛЬЧУК (на знімку).

М. Світловодськ.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

ПРАВОФЛАНГОВІ
ХЛІБНОЇ НИВИ

З ПЕРЕМОГОЮ ВАС, МОЛОДІ ЗВИТЯЖЦІ ЖНИВ!

Ось і завершили хлібороби області збирання ранніх зернових і зернобобових культур. Пішли на полях, повновладно хазяйнує техніка осені: йде підготовка ґрунту до сівби озимих. Хлібороби вже живуть турботами про збирання качанистої і пшурових...

Обком ЛКСМ України, редакція газети «Молодий комунар» підбили підсумки трудової су- перництва молодих хліборобів області.

ПЕРЕМОЖЦЯМИ
ВИЗНАНІ:

Серед комбайнерів, що водили СК-6.

Володимир КУШНІРОВ з колгоспу імені Карла Маркса Новоукраїнського району — на площі 367 гектарів зібрав 11 091 центнер зер- на.

Серед комбайнерів, що водили СК-5.

Володимир ПОЛИСЬКО з колгоспу імені Щорса Долинського району — з площі 335 гектарів намолотив 10 656 центнерів збіжжя.

Серед жаткарів

Володимир ДІНУЛ із колгоспу імені Шевченка Добровеличківського району — жаткою ЖРС-4,9 поклав у валки зернові на площі 714 гектарів.

Серед водіїв

Віталій БРОНЧУК із колгоспу імені Щорса Долинського району, який автомобілем ГАЗ-53-Б на відстані 6 кіло- метрів перевіз 10 656 центнерів зерна.

З перемогою вас, мо- лоді герої жниви! Нових вам трудових досягнень!

Агрегат, на якому пра- цюють члени комсомоль- сько-молодіжного екіпажу комбайнер Анатолій Ку- ницький і тракторист Ми- кола Яценко, наближає- ться до краю поля. Над кабіною трактора мейо- рить червоний прапорець: Анатолій та Микола щодня при нормі 270 тонн нако- шують не менш як 350 тонн зеленої маси. А цьо- го дня водії тракторів, ав- томобілів, які транспорту- ють зелену масу до тран- шей, проїжджаючи біля агрегата після обіду, по- стійно сигналізують під- няттям руки. Це знак: йде- мо на рекорд!

Усі, хто працював у змі- ні, радо зустріли те пові- домлення. А. Куницький та М. Яценко накопили 473 тонни зеленої маси. Кор- мозаготівельники щиро

привітали молодих меха- нізаторів. Цей показник став орієнтиром. Всі кор- мозаготівельники намага- ються подолати його, тож на повну силу використо- вують техніку, трудяться з піднесенням, натхненно.

А. Куницький та М. Яцен- ко працюють у збирально- транспортному міжгоспо- дарському загоні по заго- тівлі силосу, який створе- но з механізаторів кол- госпів імені Шевченка та імені Чкалова.

24 комсомольці з обох господарств пішли працю- вати в загін. Створена тут тимчасова комсомольська група, яку очолює секре-

тар комітету комсомолу колгоспу імені Шевченка Сергій Ткаченко, разом з тимчасовою партійною гру- пою стала цементуючим ядром загону. Молоді тру- дівники в усьому насліду- ють приклад комуністів, ветеранів праці...

У складі загону — май- же 70 механізаторів з обох господарств. У їх розпо- тівлі силосу, який створе- но з механізаторів кол- госпів імені Шевченка та імені Чкалова.

Спершу кормодобуви-

В ІНІЦІАТОРІВ ПОЧИНУ

РИТМ — УДАРНИЙ

ки почали працювати в колгоспі імені Шевченка. Зобов'язавшись у стислі строки зібрати кукурудзу з площі 1000 гектарів і на- косити 30 000 тонн зеленої маси, механізатори запро- понували напружений ритм і протягом перших п'яти робочих днів заклали в си- лосні споруди понад 9000 тонн силосної маси. Стави- шись на вахту Пам'яті, вони підвищили темпи робіт, сколихнувши силосну куку- рудзу з 400-гектарного клину за вісім робочих днів, у траншеї закладено майже 14 тисяч тонн си- лосу.

Завершивши косовицю

силосної кукурудзи в кол- госпі імені Шевченка, за- гін почав збирання на по- лях колгоспу імені Чкало- ва. Кожен комсомолец намагається зробити по- сильний внесок у викона- ння завдань Продовольчої програми. Щоденне пере- виконання змінних зав- дань для молодих труді- вників стало нормою. По- перед у змаганні молоді трудівники А. Куницький, М. Яценко, О. Головань, М. Буняк, С. Борщ. Відмін- но трудяться трактористи з династії Багметів. Бать- ко Микола Васильович та його син Сергій, які пра- цюють на тракторах ЮМЗ-6 на транспортуванні зеленої маси до траншей, перевиконують змінні за- дання удвоє.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.
Новомиргородський район.

РОМАНТИШК № 3

Сторінка для бійців СБЗ та трудових об'єднань старшокласників

Як уже повідомлялося, 11—12 серпня у Липняжці Добровеличківського та Оникієвого Маловісківського районів відбувся обласний фестиваль студентських загонів. Він присвячений 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, 30-річчю освоення цілини і 25-річчю Всесоюзного студентського будівельного загону.

Наш кореспондент побував в Оникієвому.

Вони подружились в Оникієвому

На затишне, густо засаджене зеленою подвір'я сільського профтехучилища № 7, яке недавно провело своїх мешканців на літо по домівках, завітало хлопці й дівчата в куртках з емблемами СБЗ. Це — учасники фестивалю, представники чотирьох студентських загонів — «Факел», «Полум'я», «Спектр», «Прометей». Перші три з Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, останній — з КІСМУ.

...До початку фестивалю лишилось кілька годин. Наталка Ковбасюк та Ірина Палій з «Факела» у два

голоси тихо наспівують якусь ліричну студентську пісню. Ольга Хіміч — командир «Полум'я» — зі своїми подругами розмічає бігову доріжку для майбутніх змагань з легкої атлетики. Кісмізці із знанням справи, не поспішаючи, ставлять намети. Бійці «Спектра» завершують свій черговий робочий день на полях радгоспу «Кіровоградський». Це зовсім поруч з Оникієвим, у Плетеному Ташлику.

...17.00 годин за московським часом.

— Загони, шийкує! —

ли й інструктор відділу пропаганди і агітації Маловісківського райкому Компартії України Р. В. Литвинчук, і перший секретар Маловісківського районного комітету комсомолу П. Малий, подолавши зупинялися, знайомлячись із змістом написаного, від душі сміялися від соковитого, колоритного слова. Перемогла стінна газета загону «Факел».

Наступним етапом були заїти агібригад, їх зміни чудовий концерт біля вогнища на великій зеленій пісочній поляні.

Скільки талантів у студентів! — не передати! Не менше бадьорості, життєрадісності, бажання та зміни веселитися. Хо-

калюк та багато інших були нагороджені громом оплесків за свої справді артистичні здібності.

День перший фестивалю закінчився веселою грою «Струмок», в якій взяли участь усі учасники фестивалю.

На ранок, після легкої зарядки й водних процедур, студенти приступили до спортивних змагань. Визначити найспортивніший загін було нелегко, бо в усіх видах майже всі були призерами. І все ж найкращими спортсменами стали Ігор Бондаренко («Спектр») і Антоніна Цибельська («Полум'я»). Вони та ще четверо бійців із загонів Кіровоградської зони вибороли право взяти участь у фіналі республіканських змагань учасників СБЗ по багатоборству комплексу ГПО, що проходить у Ворошиловграді.

Спущено прапор фестивалю. Відомі переможці конкурсів, змагань, оглядів. Занотовано в записнички адреси нових друзів. Прийшла пора розлучатися. Незабаром вони, бійці СБЗ, знову повернуться до навчальних аудиторій. Появляться нові турботи, якими завжди так багате й різноманітне студентське життя. Але, якими б турботами не заповнювалися їх будні, свій третій трудовий вони ніколи не забудуть.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодо-го комунара».
Маловісківський район.

ІМПУЛЬС ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ

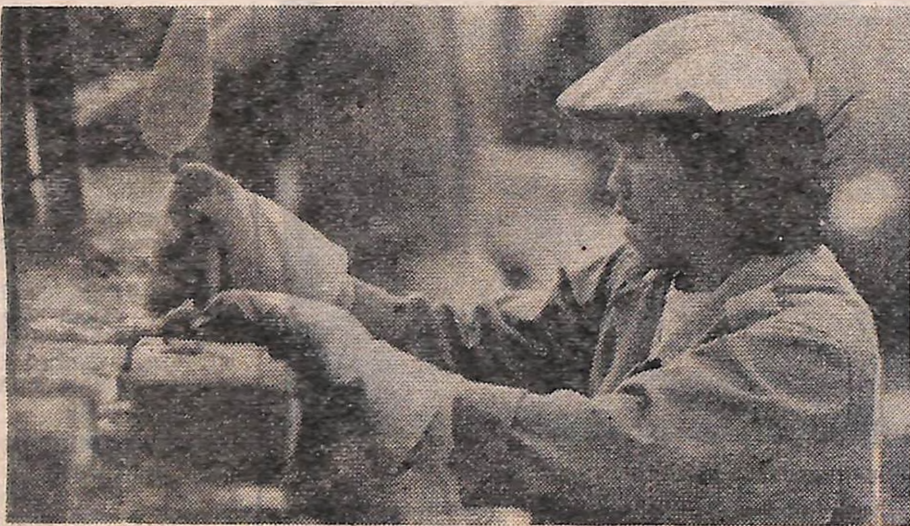
Вже другий місяць на озерних полях колгоспу «Комінтерн» Онуківського району працює студентський загін «Імпульс» Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Близько сотні молодих ентузіастів фізико-математичного факультету, поєднуючи приємне з корисним, подають сільським трудівникам відважну допомогу. Так, вони виконали загальний обсяг робіт по збиранню городніх культур на суму 40 тисяч карбованців.

Студентів вміють не тільки добре працювати,

але й змістовно відпочивати. Тут діє клуб КВН. Після напруженого робочого дня організовуються волейбольні змагання, туристичні походи по берегах Дніпра. В минулу неділю відсвяткували День Нептуна. Трудівники села задоволені старанною працею й виступами студентської агібригади майбутніх педагогів.

На знімках: Світлана СТРАМИНО та Валентина КУЛИК сортують готову продукцію; студентів розвантажують овочеву тару.

Текст і фото
М. САВЕНКА.

На спорудженні сховища на 100 одиниць сільськогосподарської техніки в колективі «Маяк» Знам'янського району працюють члени міжнародного студентського будівельного загону «Україна» Одеського технологічного інституту харчової промис-

ловості. Вже виконана половина запланованих робіт.

Бійці загону регулярно виступають перед мешканцями села з лекціями, концертами. Допомогли вони колгоспникам і га сінокоші.

На знімках: у будів-

ПРЕДСТАВЛЯЄМО ЗАГІН

вельному загоні працює муляром член Союзу революційної молоді Лаосу, студент третього курсу Сануод ЧАНТХА; медична сестра загону Тамара ЧИЖ — незмінна солістка всіх концертів. У вільний час вона нерозлучна з гітарою.

Фото і текст Р. ФУРЧ.

ХРОНІКА БУДЗАГОНІВСЬКОГО ЛІТА

★ У студзагонах обласні відбуваються комсомольські збори з порядком денним: «Про посилення дисципліни, дотримання норм і правил техніки безпеки на виробництві і в побуті. Організація купання на воді, проведення відпочинку та дозвілля в СБЗ». Такі збори пройшли в загонах «Полум'я», «Спектр», «Зодчий», «Орбіта», «Бригантина», «Вікторія».

х х х

★ Під час нинішнього третього, трудового поїздки загонів відбулися бійці загонів «Полум'я» і члени міжнародного загону праці й відпочинку «Ровесник» Кіровоградського міськ-

го профтехучилища № 8. Вони разом виступали з концертом перед жителями Онуківського, де тепло приймалися глядачами суєт афганця Ламала й українки Світлани Стриман. А ще молоді збиралися на вечори дружби біля вогнища, свята «Печеної картоплі» та «Гітари по колу», спільно випускали бойові листки і стіннівки.

ЧВЕРТЬ ЛІТНЯ, ТРУДОВА

ХАЛАТИ НА ВИРІСТ

Щоліта у промисловому об'єднанні «Кіровоградтепломережа» з'являються нові юні обличчя. Це учні Кіровоградської десятирічки № 9, чий літній капітули стали не суцільним відпочинком, а й своєрідним випробуванням на трудову зрілість.

Рано-вранці поспішають школярі на подвір'я «Кіровоградтепломережі». Тримаясь разом, несміло поглядають на старших. Сьогодні — перше знайомство з підприємством, професією, яку, можливо, хтось оберне на все життя...

В об'єднанні все продумано, підготовлено для прийому школярів. Спочатку їх ознайомили з технікою безпеки, розпорядком дня (всі вони неповнолітні, то ж працюють неповний робочий день), робочими місяцями. А потім лунає:

— Всім одержати халати, костюми.

І ось по черзі хлопці й дівчата одержують спеціальні, розписані за отриманий одяг. Дехто від хвилювання й прізвисько своє на мить забуває. Потім роблять припірку. Певна річ, на більшості учнів во-

ни великуваті, якісь незграбні, старшокласники трохи розгублено оглядають себе, їх шок рум'яніє від хвилювання.

Не терпиться хлопцям мерщій приступити до справи, адже їх попередили, що робота серйозна, без ніяких скидок. Хлопцям відразу дали завдання, адже розхолоджуватися ніколи: в тепломережі гаряча пора — профілактичні ремонти, підготовка котельні та обладнання до опалювального сезону.

Так, на дільниці заводу дуючого майстерням Віктора Петровича Лімана працюють всім восьмикласників. На своєму заняття, яку роботу школярі виконали самостійно, Віктор Петрович відповів:

— Звичайно, доводилося багато пояснювати що й до чого, допомагати. Ми дали їм завдання: відремонтувати засувки, зворотні клапани, вентилі. А коли, згодом, хлопці попросили відремонтувати два насоси — стало приємно, що в них з'явилася тяга до слюсарної справи. Повагалися, доручити чи ні? Ризикнули. І ось два відремонтовані насо-

си, які дуже необхідні для котельні, готові. Особливо відзначилися Микола Ткаченко та Олександр Грищенко, котрі проявили себе як неабиякі умільці, допитливі, кмітливі.

А от у службі автоматизації проходить практику Наталя Маможенко, Людмила Дивич, Марина Циганкова. Іхніми добрими наставниками стали Г. І. Теніченко та О. О. Соловйова. Вони терпляче роз'яснювали практикантам призначення приладів, як їх перевіряти на спеціальних пристроях.

— Сподобалися нам дівчатка. Жаль розлучатися з ними — такі цікаві до всього!

Часто бачу, як на роботу разом з батьком чи матір'ю поспішають і їхні сини або дочка. Їм вірять, дають завдання як дорослим. Не біда, що робочі халати на учнів не по розміру. Дивись, через рік-другий вони стануть саме раз.

Л. КРАМАРЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

19 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ПОВІТРЯНОГО ФЛОТУ СРСР

Привольний військовий округ. Напружена пора удосконалення льотної майстерності зараз у курсантів Сизранського вищого військового авіаційного училища льотчиків імені 60-річчя СРСР. Його вихованці, пілоти, вертолети, відмінно зарекомендували себе на службі в різних частинах і підрозділах ВПС. Вони не раз поназували зразки мужності й героїзму, виконуючи завдання по артяванню людей з районів стихійних лих.

Постанова ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом, підвищення його ролі в бойовій й політичній підготовці курсантів — завтрашніх командирів авіаційних підрозділів».

На знімку: льотчик-інструктор, секретар комсомольського бюро учбової ескадрильї, молодий комунар Олег МІХЕЄВ.

Фото Ю. БЕЛОЗЕРОВА. (Фотохроніка ТАРС).

КОМСАР повірив лісникові. І через півгодини поранений майор уже лежав у його світлиці. Дружина Ейса пригостила їх чаєм, сама побігла в Торгову Каменицю, в амбулаторію до знайомого лікаря. А чотирнадцятирічна донька Мирослава готувала для парашутистів обід. Лікар Чермак з'явився серед білого дня. Переважав рани, проінструктував Анну, залишив медикаменти й ліки.

Кіш бідкався, що не вистачить харчів. Але з'ясувалося, що всього є достатньо. Бо обійстя Ейсових було перевалочним пунктом для партизанів. Під копицями сіна в бункерах Йозеф заховав зброю, консерви, сухарі, цукор. І Мельника теж перенесли в такий бункер. Ейс розповів, що тут не раз переховувались російські військовослужбовці, які тікали з полону, навіть назвав деякі імена — кубанського хлібороба М. Кравченка, сибіряків І. Васильєва та С. Коробова.

Мельник швидко видужував. Сім'я Ейса доглядала його, як рідного. Потім Йозеф привів зв'язкового партизанського загону імені

(Продовження. Поч. у № 97 та 98. Закінчення на 4-й стор.).

Яна Гуса підпільника-комуниста Грудемаку, який розповідав про партизанські групи, що діяли поблизу. Зв'язковець невдовзі влаштував зустріч парашутистів з Олексієм Фомініним та комсаром Тумою. І кіш теж почав гуртувати новий партизанський загін, залишивши з Мельником Миколу Морякова.

Месник

ВИ ПРОСИЛИ РОЗПОВІСТІ

Ейс спустився в бункер.

На сусідньому лісовому кордоні гестапці схопили лісника й його сина, — говорив збентежено. — Дружина заарештованого збожеволіла, і до неї підсилюють шпигунів. Вони таки здогадуються, що вас хтось переховує тут, у лісі. Готують облаву.

Не чекаючи ночі, Мельник і Моряков покинули свою схованку і теж направились у партизанський загін.

А Йозеф, провідавши парашутистів, покликав Анну,

дочку Мирославу, Дану, Марженку і Ярушку. Він стояв перед ними, як на зібранні. В очах — вогонь гніву і любові.

— Я таки зрозумів, що є

ДО 40-РІЧЧЯ
ВЕЛИКОЇ
ПЕРЕМОГИ

права на землі. Я пішов до комуністів і сказав про свої наміри. А вони: «Ти покищо будеш служити людям без партійки». І я служив і служу. І не боюся ніяких погроз. Що для нас пересторога Франка? Папірець забруднений. За правду смерть приймати не страшно. Тому пам'ятайте: якщо когось з нас схоплять гестапці і будуть допитувати, то нехай палять вогнем, але ні я, ні ти, Мирославо, ні ти, Анно, — ми не повинні проговоритися. Вмерти треба вміти з людською гідністю, з вірою, про яку говорив Григорій.

Через роки кореспондент «Руде право» С. Оборський

та радянський журналіст В. Журавський напишуть у «Правді» про таких як Ейс: «Наближався Мюнхен... Гітлерівський фашизм зробив свій перший кидок на схід. Лісовий кордон опинився на території «протекторату Чехії і Моравії». Перший помах гітлерівської сокири був зроблений над головами комуністів, чорні списки яких ще задовго склали місцеві націонал-соціалісти. Партія пішла в глибоке підпілля. А лісові сторожки і підвали міських трущоб, в яких жили вірні безпартійні люди, стали її якими, бліндажами і окопами...».

* * *

НАСТУПНОГО дня прийшов зв'язковий:

— Тума наказує перейти в партизанський загін. Бо жевільна щось сказала, і вас схоплять...

Йозеф згодився, але про небезпеку треба повідомити свого товариша Прадача, працівника сусіднього лісництва. І він побіг до нього. Там, у лісовій хатині, їх і схопили гестапці. Заарештованих вели до автостради. Аж раптом у ватазі фашистів — розпач. Ніхто з них не повірив, що в людини може бути така велетенська сила — гриснули металеві лещата в руках Йозефа. І гестапці кинулись на нього, звалюючи до землі.

Спорт

Спорт

Спорт

Володарі— із збірної СРСР

І ось настала заключна хвилинка для учасників традиційних республіканських змагань юних велогонщиків на приз обласної газети «Молодий комунар» — вручення нагород найсильнішим, найшвидшим, найвпереванішим. Сюди, до пам'ятника В. І. Леніну міського парку культури і відпочинку зібралися 187 майстрів велосипедного спорту, які представляли дитячо-юнацькі спортивні школи з 19 міст України, Білорусії та Молдавії.

Найбільшу колекцію нагород отримав представник Первомайського центрального олімпійського пункту, що на Миколаївщині, кандидат у майстри спорту Геннадій Пархоменко. За його плечима — чимало великих перемог, в тому числі звання переможця першості Радянського Союзу в гонці-критеріумі цього року, включення до списку кандидатів у збірну команду країни. Тепер у колекції Пархоменка і пам'ятний

приз за перемогу по сумі усіх п'яти етапів кіровоградської багатоденної з часом 1 година 49 хвилин 51 секунда, перші місця в гонці-критеріумі вулицями обласного центру та груповій гонці на 60 кілометрів, друге місце в гонці з роздільним стартом на 20 кілометрів.

Другим був земляк Пархоменка, переможець першості СРСР в груповій гонці 1984 року, кандидат у майстри спорту Микола Миндьо, третім призером став вінничанин Василь Байка.

Щаслива усеїшня засіяла на обличчі члена збірної команди нашої області серед ніколярів кандидата у майстри спорту з селища Побузького Голованівського району Станіслава Рябушенка, якому вручили пам'ятний приз і грамоту редакції газети за перемогу в гонці з роздільним стартом на 20 кілометрів. Станіслав дуже вміло витримав графік гонок, випередивши більш знаменитих Пархоменка та Миндю на 23 і 28 секунд відповідно, показавши результат 27 хвилин 47 секунд. А разом із знайомим Володимиром Суржком Рябушенка став срібним призером у парній гонці на 50 кілометрів, де перемогу святкувала команда Первомайська.

У загальнокомандному заліку перехідний приз «Молодого комунара» завоювала збірна команда Первомайська, другим були кіровоградці. На третьому місці — юні велогонщики міста Мозиря Білоруської РСР.

Складна траса дала можливість перевірити готовність наших кандидатів у збірну СРСР. Відзначу, що безпосередні організатори — дирекція Кіровоградської ДЮСШ № 4 (директор М. А. Денисенко) — організаційно чітко й успішно вирішували всі проблеми проведення змагань.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ.

На знімку: володар перехідного призу «Молодого комунара» — збірна команда міста Первомайська Миколаївської області.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

Успішного вам фінішу, земляки!

НА
МАЛОМУ
СТАДІОНІ

12 серпня у трьох містах нашої країни — Фрунзе, Ужгороді та Кемерово — стартував двадцятий Всесоюзний фінал на приз клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч». Вперше у вирішальній фазі цих цікавих змагань бере участь представник нашої області, срібний призер республіканської першості команда «Кристал» управління житлово-комунального господарства виробничого об'єднання «Олександрівський». Наші футболісти виступа-

ють у старшій віковій групі у м. Кемерово. 24 команди з усіх союзних республік, міст Москви та Ленінграда зібралися у центр давчої орденоносного Кузбасу, щоб узяти участь в чудовому святі неперушної дружби юних представників нашої багатонаціональної Вітчизни, у чесній спортивній боротьбі виявити найсильніших.

У третій групі, крім нашої команди, виступають футболісти Алтайського краю, Туркменії, Азербайджану, Грузії та Іркутської області. Перший матч наші земляки зіграли з сильними іркутськими ровесниками. Результат — 2:2. М'ячі забили Павлик Ткаченко та Володя Лепін. У поєдинку ж з алтайцями наші футболісти були кращими — 2:0 (знову відзначився В. Лепін, а також В. Максимов). Після двох турів, «Кристал» посідає другу сходинку, відстаючи на очко від азербайджанців.

У вільні від матчів та тренувань години наші хлопці побували на Кемеровському авіаприємстві, де познайомилися з обладнанням пасажирських літаків, роботою диспетчерської та метеорологічної служб аеропорту, зустрілися з комсомольським активом. Кожен день перебування у Кемерово залишас незабутні враження у юних спортсменів. Та попереду — нелегкі матчі. Фінал — 21 серпня.

В. НІКОЛАЄВ.

м. Кемерово — м. Кіровоград.

ТИЖДЕНЬ СПОРТИГОР

Веселим
дзвоном

крокує по області республіканський Тиждень спортивних ігор.

На спортивних площадках підприємств та будов, навчальних закладах і піонерсько-оздоровчих таборах, у сільських колективах фізкультури, у житлових мікрорайонах за місцем проживання відбуваються масові турніри з волейболу, баскетболу, футболу, настільного тенісу, гандболу та інших видів спортивних ігор. Характерною ознакою є те, що на спортивних майданчиках вийшли не тільки збірні команди спортклубів та районів, а й любители пограти в м'яч у виробничих бригадах, змінах, дільницях, учбових групах.

Такі захоплюючі поєдинки сьогодні тривають на волейбольних і баскетбольних площадках Світловодського заводу чистих металів і колгоспу «Победа» Маловисківського району, футбольних полях виробничого об'єднання по сімвалках «Червона зірка» і колективу фізкультури «Спартак» профспілки авіапрацівників обласного центру, різноманітні ігрові естафети та конкурси в жєках № 4 і № 2, будинкоуправління № 3 житлово-комунального відділу заводу «Червона зірка» м. Кіровограда, Олександрівського дитячо-юнацького спортклубу «Кристал»...

Сьогодні і завтра — завершальні дні Тижня спортивних ігор. У ці два вихідні дні фізкультурники і комсомольські працівники на місцях повинні турбуватися про змістовне дозвілля любителів спорту, щоб на всіх спортивних ігрових майданчиках пройшли турніри на честь героїв війни і праці, різноманітні кубкові змагання.

У Світловодську з волейболу, а в Кіровограді з баскетболу сьогодні почнеться розіграш кубка облпрофради серед колективів фізкультури та спортклубів Кіровоградщини — переможців обласних рад добровільних спортивних товариств. Цікаві змагання відбудуться сьогодні о 10 годині на стадіоні спортклубу «Зірка» обласного центру.

В. СЕМЕНОВ.

Дарує табір
дітям радість

Вдєв'яте розчинив двері перед школярами міжколгоспний табір «Світано» Петрівського району, розташований у селі Богданівка, на території другого відділку колгоспу «Дружба».

Розмовляємо з його начальником Володимиром Степановичем Литовкою. Ось що він розповідає:

— Табір створений силами колгоспів і радгоспів району. Цього літа тут відпочивало 211 дітей колгоспників та вихованців Пантєвської школи-інтернату Олександрівського району. Поряд зі спальним корпусом маємо їдальню на 80 місць, піонерську кімнату, медпункт, ізолятор, спортивний майданчик, дослідну ділянку. Цього року обласний комітет профспілки працівників сільського господарства віділів табіркові 10 тисяч карбованців на придбання білизни, спортивентаря, іграшок.

У нас працюють досвідчені педагоги Л. Г. Затишная (старша піонервожата), О. П. Затишная (музичний керівник), А. М. Ніколаєнко (спортивний керівник) та наше молоде покоління — піонервожати й вихователі комсомольці Юлія Куш, Олена Прищепа, Світлана Бакуменко, Віктор Копань, Рима Плетньова. Всі вони приїхали сюди за наглядом районного відділу народної освіти та районного комітету комсомолу. Світлана Ткач та Юрій Пrawdа — майбутні кухарі. Діти приготували ними страви завжди задоволені. Авторитет табору зростає. Хто відпочивав тут хоч одну зміну, має бажання приїхати сюди знову. Святкова піонерська лінійка, привітання, піонерське вогнище. На дітях чекають цікаві походи, зустрічі, групові десанти, заняття в гуртках, спортивних секціях, ігри, розваги.

Н. ЗВЕКОВА.

Месник

(Закінчення).

Увечері до хати сім'ї Ейсових наблизився санний обоз. Приїхав сам верховода місцевих головорізів Рзига. Почалась облога, а в хаті обшук. Гестапівці перебили все в кімнатах, забрали цінні речі, продукти. Анну прив'язали до саней. Коней гнали щодуху. А вона бігла, провалюючись в сніг босими ногами. Рзига, дивлячись на переляканих Ейсових дітей, кричав:

— Від вояків родяться вовченята. Хай і вмирають голодною смертю в свої берлозі, як вовченята...

І почались допити. Йозефа катували в Торгово-Каме-

який таки добрався до Чесько-Моравської височини. Було 420 важких кілометрів. Але добрався. І створив разом з поручиком Василем Кішем, старшим лейтенантом Павлом Моряковим інтернаціональну бригаду імені Яна Козіна. При взаємодії з іншими партизанськими загонами бригада на дві доби затримала війська гітлерівців фельдмаршала Шернера, що просуvalися до Праги для придушення повстання. Партизани розгромили і примусили капітулювати дві угорські дивізії під командуванням генерала Карачоні. Народні месники пустили під укіс 3 поїзди,

Дунленський перевал. Радянський офіцер вітає чехословацького воїна зі вступом на рідну землю.

Фотохроніка ТАРС.

ницькій тюрмі, потім у Пардубицькому казематі. Били залізними пруттями, нагасм з металевим стержнем.

— Де бази партизанів? Ейс не сказав ні слова... Потім партизан Франтішек Тьонек дасть свідчення:

— Ейс і його соратники мовчали, як дерева в лісах Залізних гір.

Мовчала і вона, Анна.

* * *

МИНУВШИ фашистський заслін, тієї ночі в будинок Ейсових прийшли два партизани — чех Олдржих Шафарж і росіянин Микола Хомич. Вони принесли дітям одяг і їжу, а Мирославі повідомили новий пароль — «Кремль». До цього його знав лише Йозеф.

Дівчина стала господинею перевалочного пункту в лісі.

Діти чекали батька, сподіваючись, що його помілюють. Але на четвертий день знову з'явилися гестапівці. І привели закривавленого Йозефа. Штовхнули його в плечі. Він став поряд з дітьми.

— Твоя дочка? — Рзига показав на Мирославу.

— Моя! — відповів Йозеф.

Кат кинувся до дівчини: — Де схованка?

Але вона дивилась на батька, який теж прикипів до її очей теплим і тасмним поглядом. Вона зрозуміла все: їх треба перехитрити.

— Гаразд, пішли. Я покажу.

Гестапівці рушили вглиб лісу, до болота...

Знову палата смерті, у яку фашисти заточили Ейса.

Там і замучили фашисти Йозефа. А його донька Мирослава підтримувала й надалі зв'язки з партизанами, допомагала їм.

Анну Ейс відправили в Терезинський концтабір, в блок смертників. У травні 1945 року її врятували радянські танкісти. Врятували рятівницю радянського майора Григорія Мельника,

знищили бронепотяг, висадили в повітря три мости, спалили 16 цистерн і 3 склади бензину. Партизани вели нищівні бої з карателями і знищили 1113 фашистських солдат і офіцерів, 3053 взяли в полон.

Григорія Мельника уряд Чехословаччини нагородив кількома орденами та медалями, він — почесний громадянин у містах Каменічкі, Теплице, Лоуни.

У 1966 році за мужність і героїзм, за врятування життя радянським воїнам, і надання їм допомоги в період Великої Вітчизняної війни Указом Президії Верховної Ради СРСР нагороджена і сім'я Ейсових: орденом Вітчизняної війни I ступеня — Йозеф Ейс (померлий), медалью «За відвагу» — Анна Ейсова та Мирослава Лишкова (Ейсова).

x x x

Нині підполковник у відставці Григорій Арсентійович Мельник живе в Кировограді. Сюди, на вулицю Володєрського, навідується до нього червоної слідопити (колишній партизанський комендир останнім часом хворіє, і вже не може, як раніше, прийти до них на урок мужності), учасники пошукової експедиції «Літопис Великої Вітчизняної»...

Підлікувався трохи ветеран. І одразу в Грушку, Станіславчик. Йде до могил загиблих партизанів зі з'єднання М. І. Наумова, йде до обеліска, на якому викарбувано ім'я сільського вчителя Миколи Хропанюка. Щоб вклонитися їх пам'яті.

І дуже хочеться йому ще хоч раз поїхати в Каменічкі, Теплице, Лоуни, щоб зустрітися з Яном Кобчаком, Мирославою Ейсовою-Лишковою, котра повідомила йому рятівний пароль — «Кремль».

М. ШЕВЧУК.

село Грушка Ульяновського району — м. Кировоград.

НА ЗДОБУТТЯ ОБЛАСНОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ
ІМЕНІ ЮРІЯ ЯНОВСЬКОГО

ДО ДЖЕРЕЛ

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

ТОГО дня був суботник, оголошений райкомом комсомолу. Споруджували стадіон у Вільшанці. Робота була не з легких, але якщо гуртом і дружно...

Швидко просуvalася вода. І співзвучна роботі, зринула в голубе небо баллада ритмічна пісня. Її дружно підхопили дівчата: — Ідем разом з Паркой, з Паркой Корчагиним на штурм вершини висоти.

...Пісню цю написав директор Вільшанської музичної школи Олександр Іванов. Під час суботника він співав її разом з усіма. — Пемає нічого дорожчого в житті, — сказав то-

ді Олександр, — ніж те, що народилося в одному серці і знайшло відгук в іншому...

Чотирнадцять років тому, коли він очолював музичну школу, хто б міг подумати, що вона незабаром переросте в естетичний центр, в якому учні селищної середньої школи будуть навчатися не тільки музиці, а й живопису, хореографії, театральності мистецтву?..

Тепер у Вільшанці щороку відбувається «Свято мистецтв». Крім пісень, танців, діти ставлять на сцені складні спектаклі, наприклад, «Хлопчик — Кибальчич» за А. Гайда-

рем. Досвід проведення свят з кожним роком стає все багатшим. Про діяльність школи мистецтв кінодокументалісти України навіть зняли фільм.

РАЗОМ з агітаційно-художньою бригадою «Вільшаночка» Олександр виступає перед трудівниками заліз і ферм району. Серед багатьох номерів, що їх подарували учасники художньої самодіяльності колгоспникам, були і його твори. Тоді ж Олександр задумав написати пісню про пелерку й почесну працю доярки. Проїшло небагато часу, і тепер можна почути в концертах пісню «Джерело», яку автор присвятив дояркам-трійщиницям району.

Мабуть, кожен трудівник колгоспу імені Димитрова пам'ятає «Добрівський вечорнік», що регулярно проходить на сцені сільського будинку культури. Один з ініціаторів і учасників їх — Олександр Іванов. Тут звучали його «Вільшанські співомовки», «Йде весільна осінь», «Море»...

А влітку Олександр був баяністом в піонерському таборі. Чи не тут, під час походів і екскурсій, біля піонерського вогнища, й народилась «Піонерська вихідна» — пісня, яка так припала до серця юним? Її було опубліковано в республіканській газеті «Зір-ка».

Мабуть, неможливо сповна розповісти про багату на творчість життя Олександра Іванова. Та сподіваючись, що пісня, яку ми написали у співдружності з ним і яку пропонуємо нині читачам «Молодого комунара», стане ще одним витчком до творчого портрета самодіяльного митця.

М. СОЛОДЧЕНКО,
заступник редактора
Вільшанської районної газети.

Флейта кохання

Музика Олександра ІВАНОВА

Слова Миколи СОЛОДЧЕНКА

Зорили горить крапельки роси. Зарум'янілись ранок небокрам. Лінує їзда дівчи голос — у микотті іволга співає.

Юність принесла владу молоді І у даль запрошує до злету. Звідти ти впади в пучку золоту. Іволго, кохання пийма флейто?

Може, від землі, може, від вітрів Та краса, яка любов'ю зветься. Чистим джерелом поміж яворів Розмовля мелодія із серцем.

Знову тихий сад листам зашумить. І життя помішється подорожем. Треба зберегти що щасливим мить — у микотті іволга співає.

Калейдоскоп «Диск-залу»

В англійському місті Гластонберрі пройшов щорічний «Фестиваль миру». Він проводився за ініціативою громадської організації «Рух за ядерне роззброєння». Цього року був присвячений темі «За мир, проти ядерної катастрофи». Зібрані на фестивалі гроші передані «Рухові за ядерне роззброєння» для організації мітингів і маніфестацій, що засуджують мілітаристську політику США.

Дует у складі Сергія Таюшева і Тетяни Рузавіної має точну дату народження — 1 березня 1980 року. Пісні в їхньому виконанні — «Образ», «Станція «Хвилінка», «Осіння мелодія» — звідтоді полюбившись багатьом і ставали лауреатами фестивалів «Пісня-81», «Пісня-82», «Пісня-83». Дует постійно гастролює по країні (артисти працю-

ють в Московській обласній філармонії), обновляє свій репертуар. Ось і останнім часом вони показали глядачам кілька нових пісень Давида Тухманова, пісню Юрія Саульського «Желкую», композицію із спектаклю за Бернсом «Живі колись у Ебердині».

До нового складу ансамблю «Здравствуй, песня!» ввійшли музиканти, що працювали раніше як студійна група Вячеслава Добриніна. Музичний керівник групи — Ігор Матвієнко. Разом з ними виступає солістка Галина Шевельова — єдина учасниця попереднього складу.

Минулої неділі телеглядачі побачили уривки з нової програми популярної співачки Алли Пугачової «Прийшла і кажу», яка з успіхом пройшла у концертних залах Москви і Ленінграда.

НАВКОЛО МУЗИКИ

Тасмниці

Страдіварі

Як повідомила західнонімецька газета «Вельт», виготовлено першу скрипку за відродженням «рецептом» легендарного італійського майстра Страдіварі. Тасмниці надзвичайного звучання таких скрипок тривали роки залишались нерозкритими.

Американський біохімік Джозеф Нердівер, дослідивши деревину скрипок під електронним мікроскопом, знайшов у ній точнісінько такі ж пори, як у живому дереві. Ці пори у заготовках для музичних інструментів заплітаються одразу, як тільки дерево зрубано. Чим же насичував свої скрипки Страдіварі? Вчений відкрив у деревині розчин, одним із компонентів якого є золото.

«Крик» Тарзана

У тридцять років олімпійський чемпіон з плавання Вайсмюллер став кінозіркою. Найбільшу популярність йому принесла серія кінострічок про Тарзана. Діти гралися в «людина-мапу», намагалися наслідувати її крик. Вважалося, що цей унікальний крик — велике авторське досягнення Вайсмюллера.

А нещодавно з'ясувалося, що «крик Тарзана» був записом голосів трьох відомих тенорів, кожний з яких тліг свою ноту.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

А слова

кинуто

на вітер...

Майже рік тому (22 жовтня 1983 року) газета «Молодий комунар» виступила з реплікою «Дискобана». Саме так називають у Мадридській місцевій дисотеку. Народу в приміщення наливається багато, а вентилятора немає, тому й виходять з неї підвідувачі мокрим як із бані.

21 січня минулого року в газеті було вміщено відповідь голови Мадридської міської Ради народних депутатів І. М. Набоги та працівників райкому ЛКСМУ, які повідомили редакцію та читачів, що «ніні вирішується питання установки вентиляторів у танцювальному залі будинку культури. Разом з тим планом розвитку міста на 1984 рік передбачено будівництво танцювального майданчика у парку культури і відпочинку».

На жаль, ці питання вирішуються й досі. Парк, у якому б мали вже хоч розпочати будівництво танцювального майданчика, заріс бур'янами: під клумб і лавок не залишилось і сліду. Вечері тут не світить жоден ліхтар. Літній кіномайданчик у надрізаній занедбаній стіні. Що й казати, гарне місце для відпочинку молоді!

В. КУДРА,
робітник.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми сподіваємось одержати від вищезгаданих органів не відписку, якою виявилась попередня відповідь, а повідомлення про конкретні заходи по вирішенню проблеми культурного відпочинку молоді Мадрид Виски.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

ВК 02444.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання і спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 438. Тираж 55400.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкерня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кировоградська правда»
Кировоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.